KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 7e december 1966 door de Minister van Volksgezondheid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen", heeft de 23e december 1966 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique, le 7 décembre 1966, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 28 février 1963 portant règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des radiations ionisantes", a donné le 23 décembre 1966 l'avis suivant :

Het ontwerp wil het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen wijzigen.

De inleiding bevat een considerans met de motieven van de voorgestelde wijzigingen. Uit deze considerans blijkt dat het "in toepassing brengen van het verdrag van Parijs inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en van het toegevoegd protocol noodzakelijk een aanpassing van de teksten der artikelen 15 en 43 van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 ten gevolge heeft".

\+

\+ +

In de Franse tekst van artikel 1 van het ontwerp komt een materiële vergissing voor. De woorden "ou en exploitation" die volgen op "organisme intéressé" staan niet op hun plaats. Zij moeten naar het einde van de tekst worden verschoven.

\+

\+ +

De bepalingen van artikel 2 stellen het vraagstuk van de aansprakelijkheid van de vervoerder van radio-actieve stoffen in transitoverkeer in de gevallen die buiten het toepassingsgebied liggen van het verdrag van Parijs inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en van het toegevoegd protocol.

.../...

In verband met dit artikel is het duidelijk dat het ontwerp-besluit niet vermag regelingen te treffen met betrekking tot de aansprakelijkheid van de ongevallen bedoeld door dit artikel.

Een door de Koning genomen verordenende bepaling, waardoor het verlenen van de doorvoervergunning afhankelijk wordt gesteld van het aangaan van een verbintenis tot schadeloosstelling, beïnvloedt niet rechtstreeks de oplossing ten gronde van het aansprakelijkheidsprobleem en de daaraan verbonden rechtsvorderingen. Daarover zal zich in elk voorkomend geval de bevoegde rechter moeten uitspreken volgens de terzake geldende wetgeving.

Daar nu de aansprakelijkheid voor het ongeval op iemand anders dan de aanvrager van de doorvoervergunning kan berusten, rijst de vraag of de in artikel 2 bedoelde verbintenis ook niet in die hypothese dient te gelden. Zelfs indien die verbintenis wordt aangegaan, blijft nog de vraag gesteld of alsdan een direkte rechtsvordering vanwege de benadeelde openstaat tegen wie de verbintenis heeft aangegaan.

Het ontwerp geeft op de eerste vraag geen duidelijk antwoord. Het antwoord op de tweede vraag kan alleen door de wetgever worden gegeven .

.../...

Een andere opmerking moet worden gemaakt met betrekking tot de woorden "een persoon of organisme". Daar uiteraard niet iedereen voor het aangaan van die verbintenis in aanmerking kan komen, schijnt het noodzakelijk uitdrukkelijk te bepalen dat de verbintenis kan worden aangegaan door personen of organismen die daartoe door de Regering erkend zijn.

Tenslotte zou het tweede lid van artikel 2 beter als volgt worden gesteld :

"Die verbintenis is niet vereist wanneer het vervoer, wat betreft de aansprakelijkheidsregeling, onder toepassing valt van het verdrag van Parijs inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, het aanvullend verdrag en de protocollen, goedgekeurd bij de wet van 1 augustus 1966".

Le projet a pour objet de modifier l'arrêté royal du 28 février 1963 portant règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des radiations ionisantes.

Le préambule est assorti d'un considérant qui motive les modifications envisagées et qui relève que "la mise en application de la Convention de Paris sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire et de son protocole additionnel entraîne nécessairement une adaptation des textes des articles 15 et 43 de l'arrêté royal du 28 février 1963".

\+

\+ +

Une erreur matérielle s'est glissée dans le texte de l'article 1er : les mots "ou en exploitation", qui suivent les mots "organisme intéressé", doivent être reportés à la fin du texte.

\+

\+ +

Les dispositions de l'article 2 soulèvent le problème de la responsabilité de celui qui transporte des matières radioactives en transit dans les cas qui ne tombent pas sous l'application de la Convention de Paris sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire et de son protocole additionnel.

.../...

Il est clair que l'arrêté en projet ne saurait régler la responsabilité pour les accidents visés par cet article 2.

Une disposition réglementaire édictée par le Roi et subordonnant l'autorisation de transit à l'engagement de dédommager n'a aucune influence directe sur le fond du problème de la responsabilité ni sur les actions qui s'y rattachent. C'est au juge compétent qu'il appartiendra dans chaque cas particulier, de se prononcer sur ce point conformément à la législation en vigueur en la matière.

Comme la responsabilité de l'accident peut incomber à une personne autre que le demandeur de l'autorisation de transit, il est permis de se demander si l'engagement visé à l'article 2 ne doit pas jouer également dans cette hypothèse. Si un engagement est souscrit, la question demeure de savoir si la personne lésée dispose d'une action directe contre celui qui l'a souscrit.

Le projet n'apporte pas de réponse claire et nette à la première question. A la seconde, il ne peut être répondu que par le législateur.

Une autre observation concerne les mots "une personne ou un organisme". L'engagement ne pouvant, de toute évidence, être pris par n'importe qui, il est indispensable de préciser qu'il ne peut l'être que par les personnes ou les organismes agréés à cette fin par le Gouvernement.

Enfin, il serait préférable de rédiger l'alinéa 2 de l'article 2 comme suit :

.../...

"Cet engagement n'est pas requis lorsque le transport tombe, pour ce qui est du régime de la responsabilité, sous l'application de la Convention de Paris sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, de la convention complémentaire et des protocoles additionnels, approuvés par la loi du 1er août 1966".

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de	
de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	staatsraad, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	H. BUCH, Ch. SMOLDERS,	staatsraden, conseillers d'Etat,	
	J. DE MEYER, W. VEROUGSTRAETE,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
	M. JACQUEMIJN,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN ASSCHE, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN ASSCHE, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) M. JACQUEMIJN.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.